

תת"ע 5108/09/20 - מדינת ישראל נגד אליהו ינקלביץ הלוי

בית משפט השלום לתעבורה במחוז תל-אביב (בת-ים)

תת"ע 5108-09-20 מדינת ישראל נ' ינקלביץ הלוי
בפני כבוד השופטת שרית קריספין

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה ע"י ב"כ עו"ד פנדו

נגד

אליהו ינקלביץ הלוי

הנאשם

הכרעת דין

כנגד הנאשם נרשמה, ביום 17.2.20, הודעת תשלום קנס בגין עצירה המפריעה לתנועה (להלן - הדו"ח), עבירה על תקנה 71(1) לתקנות התעבורה.

הנאשם כפר באישום המיוחס לו וטען: " אני עצרתי ליד חנות ירקות, נכנסתי פנימה, יצאתי ואז הגיעה ניידת. לא מותר לחנות שם, אבל אני אדם נכה, אני לי עדיין תג נכה יש לי רק תעודה. שאני הגעתי לאוטו והשוטר שאל אותי למה ככה, אמרתי שאני נכה וקשה לי להתנייד. הוא אמר לי שלא ירשום לי דוח חניה אלא דוח הפרעה לתנועה. לא הפרעתי לתנועה, השוטר הפריע לתנועה".

ביום 29.11.20, נשמעו הראיות בתיק שבנדון.

מטעם המאשימה, העידו רס"ר עומרי סעיד, עורך הדו"ח מטעמו והוגשו הדו"ח, שסומן ת/1 וסרטון מצלמת גוף, שסומן ת/2 ורס"מ אלעד זרקו, מטעמו והוגשו מזכר, שסומן ת/3 וסרטון מצלמת גוף, שסומן ת/4.

מטעם ההגנה, העיד הנאשם והוגשו תמונות שצולמו נ/1 ומסמכים לגבי היות הנאשם נתמך על ידי הביטוח הלאומי, שסומנו נ/2.

ע"פ גרסת המאשימה, ביום 17.2.20, בסמוך לשעה 09:10, במהלך סיור שגרתי שערכו בניידת משטרה בעיר גבעתיים, הבחינו ברכבו של הנאשם, מונית, חונה ברחוב כצנלסון, בסמוך לבית מספר 116 ובצמוד למדרכה המסומנת אדום-לבן, תוך שהוא חוסם את נתיב הנסיעה הימני וגורם לכלי רכב להאט או לעצור, בטרם יעקפו את רכב הנאשם.

במהלך בדיקת הרכב, יצא הנאשם מחנות סמוכה, עם שקיות בידיו והדו"ח נרשם ונמסר לידיו, לאחר שעד תביעה 1 הסביר לו את מהות העבירה ורשם מפיו את הדברים הבאים: " אני נכה אבל התו עוד לא הגיע".

ב-ת/ 2, ניתן היה לראות את המתואר בעמוד 4 לפרוטוקול, שורות 10-12 ואילו ב-ת/ 4, את המתואר בעמוד 6 לפרוטוקול, שורות 25-26.

בנוגע לסרטונים, הרי כפי שנרשם בעמוד 6 לפרוטוקול, שורות 28-30, הנאשם בחר שלא להיערך מראש לדיון ההוכחות ולא העתיק את מלוא חומר הראיות, אף כי הדבר הוסבר לו בצורה מפורשת בדיון ההקראה ונרשם בפרוטוקול באופן ברור ומודגש ובשל אילוצי יומני, לא ניתן היה לצפות במלוא החומר המצולם, על מנת שהנאשם יחפש, במהלך הדיון, חיזוקים כאלה ואחרים לגרסתו.

בחקירתו הנגדית, אישר העד כי חנה את הניידת בתחנת אוטובוס, אך הסביר כי על מנת לאכוף עבירות תנועה, הוא יכול לעבור עבירות.

העד נשאל מדוע לא רשם לנאשם דו"ח בגין עבירה של חניה בניגוד לסימון אדום -לבן והשיב, כי הנאשם חסם נתיב נסיעה והפריע לתנועה.

בחקירתו הנגדית, נשאל עד תביעה 2, אם עמד ליד רכב הנאשם, כאשר זה יצא מהחנות והשיב שאינו זוכר וכן, אינו זוכר אם הנאשם הציג לו תעודת נכה.

על פי גרסת הנאשם, הוא חנה כאמור, אך זאת כיוון שהוא נכה ורכבו לא הפריע לתנועה, אלא הייתה זאת ניידת המשטרה שהפריעה לכלי הרכב.

עוד טען הנאשם, כי ביקש שהעד ימנע מרישום הדו"ח, אך זה סירב.

בחקירתו הנגדית, הסביר הנאשם כי ביקש מע"ת 1 להימנע מרישום הדו"ח, שכן, לא התחיל ברישומו. הנאשם נשאל ושלל את הטענה כי הפריע לתנועה, כאשר חנה באדום לבן, לפני תחנת האוטובוס.

הנאשם נשאל אם לדעתו תו נכה מתיר חניה בכל מקום והשיב שכן, למעט על מדרכות.

דיון והכרעה

לאחר שבחנתי גרסאות הצדדים, הראיות שהוגשו מטעמם ושמעתי עדויותיהם, השתכנעתי במידה הנדרשת במשפט פלילי כי הנאשם עבר את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום, כפי שיפורט להלן:

1. אין למעשה מחלוקת בין הצדדים, בנוגע למקום בו חנה רכב הנאשם והסוגיה היחידה שבמחלוקת, הנה, האם רכב הנאשם היווה הפרעה לתנועה, לשיטת המאשימה או חנה רק בסמוך למדרכה המסומנת אדום-

לבן, לשיטת הנאשם.

2. אין מחלוקת גם, כי ברכבו של הנאשם לא היה תו נכה במועד העבירה וכי הנאשם לא הציג תו נכה לרכבו גם במועד הדיון, אלא רק מסמכים לגבי זכאותו מהביטוח הלאומי ולכאורה, די בכך כדי לדחות את כל טענות הנאשם ולהרשיעו במיוחס לו בכתב האישום, גם אם ניכר היה כי לנאשם מגבלה מסוימת בהליכה.

3. על אף האמור, בחרתי לבחון את טענות ההגנה של הנאשם, כאילו היה תו נכה ברכבו.

סעיפים 2 ו-3 לחוק חנייה לנכים, תשנ"ד-1993, קובעים כדלקמן:

2 (א) - נכה רשאי להחנות את רכבו הנושא תג נכה (להלן - הרכב), במקום שאין החניה מותרת בו אם התקיימו כל אלה:

(1) בסמוך למקום האמור, אין מקום חניה מוסדר לנכים או שהוא לא היה פנוי בזמן החניה;

(2) בסמוך למקום האמור לא מצוי מקום אחר שהחניה בו מותרת או שהוא לא היה פנוי בזמן החניה;

.....

(4) החניה אינה גורמת להפרעה ממשית לתנועה.

.....

(תיקון מ

מיום 25.12.2000

ס"ח תשס"א מס' 1766 מיום 25.12.2000 עמ' 76 (ה"ח 2867)

6. ס"ח תשע"ח מס' 2676 מיום 28.12.2017 עמ' 82 (ה"ח 1109)

7. (ב) הוראות סעיף קטן (א) יחולו גם על אדם המתלווה אל הנכה והנוהג עבורו ברכב, אלא אם כן תג הנכה ניתן לנכה בהתאם להוראות סעיף 1ב.

4. ברע"פ 5331/14 ורקשטל נגד מדינת ישראל נאמר: " כיוון שנקבע כממצא עובדתי כי המבקש לא הצליח להוכיח כי עמד בשאר תנאי סעיף 2 לחוק חניה לנכים. תנאי הסעיף הנם תנאים מצטברים, ולכן די בכך שנמצא כי המבקש לא עמד באחד מתנאי הסעיף כדי לקבוע כי לא קמה לו ההגנה הקבועה בחוק (ראו רע"פ 604/10 לביא נ' מדינת ישראל (10.5.2010)). "

5. ברע"פ 7386/14 דניאלי יחזקאל נגד מדינת ישראל, נאמר: " בשולי הדברים יצוין כי אין להמעט מן החשיבות של נגישות לציבור הנכים לכל מקום שברצונם להגיע אליו באמצעות רכבם. זו המטרה העיקרית העומדת בבסיסו של חוק חניה לנכים, כאשר סעיף 2 לחוק זה בא לאפשר לציבור הנכים להחנות את רכבם במקומות מסוימים שהחניה בהם אסורה. עם זאת, התנאים המצטברים הקבועים בסעיף 2 לחוק חניה לנכים מבטאים את רצון המחוקק לאזן בין הגנה על הזכות של ציבור הנכים לנגישות לחניה ובין האינטרס הציבורי שבשמירה על הסדר הציבורי בכבישים ובמדרכות (רע"פ 604/10 לביא נ' מדינת ישראל (10.5.2010)). משנקבע כי המבקש לא עמד באחד התנאים הללו, הרי שלא עומדת לו ההגנה הקבועה בחוק (רע"פ 2129/13 זכרי נ' מדינת

עמוד 3

ישראל, פסקה 6 (7.4.2013)."

6. בעניינו של הנאשם, לא הוכח כי עמד בסייגים של חוק חניה לנכים ומתיעוד מקום חניית הרכב, התרשמתי כי אכן, הרכב היווה הפרעה לתנועה, שכן חסם נתיב נסיעה וזאת בסמוך לפני תחנת אוטובוסים במקום. העובדה כי בה בעת, חנה בסמוך לאבני שפה הצבועות אדום-לבן, אינה משנה את גרם ההפרעה לתנועה.

7. מגבלתו הגופנית של הנאשם, אין בה היתר גורף לחניה, תוך גרם הפרעה או סיכון ליתר משתמשי הדרך ובניגוד לחוק חניה לנכים וממילא, כאמור, לא הוצג תו נכה ברכב.

לאור כל האמור לעיל, הנני קובעת כי הנאשם עבר עבירה כמיוחס לו בכתב האישום שבנדון.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, י"ד טבת תשפ"א, 29 דצמבר 2020, במעמד הצדדים